

PARLAMENTNÍ
INSTITUT

Přehled aktualit v oblasti migrace

za období od 16. 9. do 30. 9. 2015

Mgr. Eva Tetourová
Ing. Mgr. Martin Kuta

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

EVROPSKÝ PARLAMENT

Dne 17. 9. 2015 podpořil Evropský parlament *návrh Komise na přerozdělení dalších 120 000 běženců z území Itálie, Řecka a Maďarska*, kteří v EU žádají o azyl.¹ Tento dokument byl Komisí představen 9. 9. 2015 v rámci druhého legislativního balíčku k řešení migrační krize. Jeho obsah vychází (stejně jako první legislativní balíček) z *Evropského programu pro migraci*², který Komise představila 12. 5. 2015 jakožto přehled jejích iniciativ v oblasti migrace v následujících pěti letech.

Uvedený návrh svým obsahem navázal na první návrh o tzv. kvótách z června 2015, jehož předmětem bylo zavedení *dočasného mechanismu na přerozdělení 40 000 běženců z území Itálie a Řecka*.³ Ten byl Radou EU schválen 14. 9. 2015, přičemž bylo rozhodnuto o tom, že jeho provádění bude probíhat na dobrovolném základě.⁴ Česká republika zároveň deklarovala, že na základě uvedeného relokačního mechanismu přijme *1 100 osob* (oproti původně navrhovaným 1 328).

Oba návrhy jsou postaveny na čl. 78 odst. 3 SFEU, podle kterého lze podobný mechanismus aktivovat v případě, že se jeden nebo více členských států ocitnou ve stavu nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí. O takovém kroku podle tohoto ustanovení rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci s Evropským parlamentem.⁵ K obsahu schváleného dokumentu podrobněji viz dále.

RADA EU – JHA

Výše uvedený návrh byl následně schválen také Radou EU, a to na mimořádném zasedání Rady JHA dne 22. 9. 2015. *Česká republika* hlasovala proti, společně s ostatními zeměmi V4 s výjimkou Polska, tj. *Slovenskem a Maďarskem*. Proti pak bylo také *Rumunsko*. Hlasování se zdrželo *Finsko*, které svůj postup zdůvodnilo tím, že by se o podobných věcech mělo rozhodovat konsensuálně. Pokud jde o *Polsko*, které původně rovněž zaujímal odmítavý postoj k tomuto návrhu, jeho zástupci si ještě před hlasováním vyžádali přestávku, během níž došlo k neformálnímu potvrzení jejich souhlasu za podmínky, že návrh bude formulačně upraven tak, aby pro ně byl přijatelný. Česká republika alespoň připojila ke konečnému rozhodnutí své písemné prohlášení, v němž uvádí argumenty zdůvodňující, proč hlasovala proti tomuto návrhu.⁶

Jak bylo již zmíněno výše, původní návrh doznal v průběhu vyjednávání v Radě EU určitých změn, které se promítly do konečného textu rozhodnutí Rady.⁷ Navržený relokační mechanismus se měl původně týkat *Itálie, Řecka* a nově i *Maďarska*. Maďarsko však k němu následně uvedlo, že v současné době příliv běženců zvládá a nechce být tudíž do relokací zahrnuto. Důvodem tohoto kroku je mimo jiné jeho striktně odmítavý postoj ke kvótám, ale i fakt, že se na území Maďarska podle jeho zástupců aktuálně ani nenachází dostatečný počet běženců, kteří by mohli být do tohoto mechanismu zapojeni. Relokace by se tedy nově měly

¹ Návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska (KOM(2015) 451 v konečném znění).

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropský program pro migraci (KOM(2015) 240 v konečném znění).

³ Návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (KOM(2015) 286 v konečném znění).

⁴ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka. Dostupné [ZDE](#).

⁵ Usnesení Evropského parlamentu k uvedenému návrhu je k dispozici [ZDE](#).

⁶ Některé členské státy hlasující pro návrh následně uznaly, že obavy ČR jsou opodstatněné a že jim bude třeba nadále věnovat pozornost (Belgie, Německo, Rakousko, Francie).

⁷ Schválený text rozhodnutí v anglickém jazyce je k dispozici [ZDE](#).

vztahovat *pouze na Itálii a Řecko* a operativně pak na ostatní členské státy, které budou tento typ pomoci potřebovat (v části, která se měla původně týkat Maďarska).

I nadále zůstává zachováno celkové číslo 120 000 žadatelů o azyl, kteří mají být *v následujících dvou letech* přemístěni, přičemž **15 600** připadá na Itálii a **50 400** na Řecko. Zbýlých **54 000** připadalo na Maďarsko. Schválená podoba rozhodnutí Rady počítá s tím, že by tento počet byl později opět rozdělen mezi Itálii a Řecko podle toho, jak se bude vyvíjet situace v těchto zemích, případně by mohl připadnout na jiný členský stát, který by se do budoucna nacházel ve stavu nouze. O zbylém počtu by mělo být podle schválené podoby rozhodnutí Rady konkrétněji rozhodnuto za rok od jeho vstupu v platnost. Pokud jde o **66 000** žadatelů o azyl z Itálie a Řecka, příloha rozhodnutí Rady stanoví distribuční klíč, na základě kterého by měly být tyto osoby rozděleny mezi jednotlivé členské státy. Z tohoto klíče by se mělo následně vycházet i při rozdělení zbylých 54 000 osob. Na Českou republiku by podle něj mělo prozatím připadat **376** žadatelů z Itálie a **1 215** žadatelů z Řecka. ***Celkem tedy Česká republika na základě tohoto rozhodnutí prozatím přijme 1 591 osob.*** Původní návrh počítal se souhrnným počtem 2 978 osob. Zbýlý počet osob tak bude součástí druhé vlny, kdy se bude rozhodovat o tom, ze kterého členského státu budou relokovány a v jakém poměru (v rámci rozhodování o zbylých 54 000). Komise při určení konkrétních počtů vycházela ze stejného postupu, jako použila v případě výpočtu prvních kvót na relokaci žadatelů o azyl z území Řecka a Itálie schválených 14. 9. 2015 (viz výše), tj. velikost populace daného členského státu v roce 2014 (váha 40 %), výše jeho celkového HDP za rok 2013 (váha 40 %), průměrný počet spontánních žádostí o azyl a znovuusídlených osob na 1 milion obyvatel v období let 2010 – 2014 (váha 10 %) a míra nezaměstnanosti v roce 2014 (váha 10 %). Původní výpočty se mírně liší od schválené podoby rozhodnutí Rady, protože v návrhu Komise počítala se zapojením 22 členských států (s výjimkou Velké Británie, Irska, Dánska a třech dotčených zemí, z nichž mělo být relokováno, tj. Itálie, Řecka a Maďarska). Vzhledem k tomu, že Maďarsko vypadlo z výčtu zemí, z nichž by měli být žadatelé o azyl přemístováni, přiřadilo se naopak k zemím, vůči nimž budou kvóty namířeny, a tím došlo k celkové změně původních výpočtů (původně mělo na Českou republiku připadat 387 osob z Itálie, 1251 osob z Řecka a 1340 z Maďarska). Nyní se tedy kvóty budou týkat **23 členských států**. ***Irsko*** však rovněž vyjádřilo svůj záměr se na relokacích dobrovolně podílet. S jeho účastí počítá i text schváleného rozhodnutí Rady v čl. 4 odst. 4, kde je uvedeno, že pokud by se Velká Británie či Irsko rozhodly relokačního mechanismu účastnit, budou kvóty přiměřeně ve vztahu k této skutečnosti upraveny.⁸ Velice pravděpodobná je rovněž účast ***Dánska***, které deklarovalo, že dobrovolně přijme 1 000 žadatelů o azyl.⁹ Možná je také dobrovolná účast některých států mimo EU, které jsou součástí schengenského prostoru. Jejich zapojení předpokládá čl. 11 schváleného rozhodnutí Rady, a to na základě dvoustranných ujednání. Ochotu podílet se na relokacích již dříve vyjádřilo například ***Švýcarsko***, které se hodlá zapojit do dobrovolného mechanismu odsouhlaseného 14. 9. ohledně 40 000 žadatelů o azyl z Itálie a Řecka a pravděpodobně i do relokací schválených nyní. Kromě něj deklarovalo svou účast také ***Norsko***. Konečné počty žadatelů o azyl, které musí členské státy na základě schváleného relokačního mechanismu přijmout, se tak ještě budou měnit (ČR tak pravděpodobně bude muset přijmout méně běženců, než bylo původně předpokládáno).

Návrh rozhodnutí Rady předpokládal, že by se mělo jednat především o osoby pocházející ze ***Sýrie, Iráku a Eritreje***. Na každou takto přijatou osobu by pak měly členské státy obdržet příspěvek ve výši **6 000 EUR¹⁰**, přičemž Itálie a Řecko zároveň obdrží **500 EUR** za každou

⁸ Velká Británie se podle všeho do mechanismu zapojit nehodlá.

⁹ Tento krok však musí být schválen dánským parlamentem (prozatím se tak nestalo).

¹⁰ V souladu s čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES.

přemístěnou osobu. Peníze poputují z Azylového, migračního a integračního fondu, jehož prostředky budou ze strany Komise za tímto účelem navýšeny.

Rozhodnutí Rady upravuje rovněž *postup v situacích, kdy by se členský stát z nějakého závažného důvodu nemohl relokačního mechanismu účastnit*. Do tří měsíců od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost má takový členský stát možnost ve výjimečném případě oznámit Radě a Komisi, že dočasně není schopen žadatele o azyl přijímat. Tento krok může učinit maximálně ve vztahu k 30 % osob, které na něj na základě kvót připadají. Komise může v takové situaci navrhnout prodloužení lhůty k jejich relokaci až o 12 měsíců (obecně se předpokládá lhůta dvou let). O tomto návrhu pak bude eventuálně rozhodovat Rada.

Pokud jde o *proceduru, jak by mělo k realizaci relokačního mechanismu dojít*, každý členský stát by měl určit své kontaktní místo a nahlásit jej EASO¹¹, který by měl v celém procesu plnit funkci podpůrného a koordinačního orgánu. Prostřednictvím těchto kontaktních míst pak budou členské státy minimálně každé tři měsíce oznamovat počty osob, které jsou schopny aktuálně relokovat na své území. Na základě těchto informací by pak Řecko a Itálie měly s pomocí EASO a styčných úředníků¹² z jednotlivých členských států určit jednotlivé žadatele, kteří by mohli být přemístěni do těchto zemí.¹³ Přednost budou mít v souladu s čl. 21 a 22 směrnice 2013/33/EU¹⁴ zranitelní žadatelé, tj. zejména nezletilé osoby, zdravotně postižené osoby, starší osoby, těhotné ženy, osamělí rodiče s nezletilými dětmi, oběti obchodování s lidmi, osoby trpící závažnou chorobou, osoby s duševní poruchou či osoby, které byly podrobeny mučení, znásilnění nebo jiným formám hrubého psychického, fyzického nebo sexuálního násilí. Zároveň bude třeba přihlížet k nejlepším zájmům dítěte a principu zachování jednoty rodiny (rodinní příslušníci by měli být relováni do téhož členského státu), a to i následně na straně přijímajícího státu.

Informace o vybraných žadatelích a další relevantní údaje pak budou oznámeny kontaktním místům dotčených členských států. Členské státy následně budou muset vyjádřit souhlas s relokací vybraných osob. V návaznosti na něj pak Itálie či Řecko přijmou rozhodnutí o relokaci určených žadatelů do konkrétního členského státu, o němž žadatele písemně vyrozumí.

Rozhodnutí Rady uvádí důvody, pro které bude moci členský stát relokaci konkrétního žadatele odmítnout. Podle čl. 5 odst. 7 rozhodnutí Rady by tak mohl učinit pouze v případě, že budou existovat přiměřené důvody pro to domnívat se, že daná osoba může představovat hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, případně budou existovat vážné důvody pro odmítnutí priznání statusu uprchlíka podle čl. 12 směrnice 2011/95/EU¹⁵, nebo vyloučení nároku na priznání doplňkové ochrany podle čl. 17 téže směrnice.

Pokud jde o samotnou realizaci relokace, přesun vybraných osob by se měl uskutečnit co nejdříve od přijetí rozhodnutí o přemístění. Itálie a Řecko mají v této souvislosti povinnost předat přijímajícímu členskému státu údaje o dni a času přesunu a veškeré další relevantní informace. Podle čl. 5 odst. 10 rozhodnutí Rady by relokace měla být zrealizována nejpozději ve lhůtě 2 měsíců od doby, kdy členský stát oznámil své kapacity k přijetí určitého počtu žadatelů o azyl. Ve výjimečných případech bude možné její prodloužení o další 2 týdny. Pokud se objeví objektivní praktické komplikace na straně Itálie či Řecka, které budou

¹¹ Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu: <https://easo.europa.eu/>.

¹² O jejich jmenování do Itálie a Řecka členské státy rozhodnou z vlastní iniciativy.

¹³ Nezbytnou podmínkou bude sejmутí jejich otisků prstů a uložení v systému Eurodac.

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

realizaci relokace znemožňovat, bude možné prodloužení až o 4 týdny.¹⁶ Jestliže nebude přesun uskutečněn v uvedených lhůtách, bude za rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu i nadále odpovědná Itálie či Řecko.

Pokud se budou žadatelé o mezinárodní ochranu relokaci vyhýbat, budou z tohoto mechanismu vyloučeni. Itálie a Řecko pak bude odpovídat za jejich identifikaci, registraci a sejmnutí otisků prstů, které budou evidovány v systému Eurodac. Členské státy jim za tímto účelem budou povinny poskytnout součinnost, a to především vysláním národních odborníků, kteří pomohou s prověřováním státních příslušníků třetích zemí, jenž přijíždějí na území Itálie a Řecka, včetně pomoci s jejich registrací a zaevidováním jejich žádosti o mezinárodní ochranu a jejího počátečního zpracování (prostřednictvím tzv. *hotspots*). Kromě toho budou tito odborníci nápomocni také při poskytování informací žadatelům o azyl či přípravě a organizaci návratových operací v případě těch, kteří o azyl nepožádají, případně ztratí právo na území Itálie či Řecka nadále setrvat. Jejich činnost bude koordinovat EASO, Frontex¹⁷ a další relevantní agentury EU.

Itálie a Řecko jsou pak naproti tomu povinny přijmout odpovídající opatření na jejich straně, zejména pokud jde o zvýšení kapacity, kvality a účinnosti svých azylových systémů. Za účelem realizace tohoto rozhodnutí pak Komise předloží aktualizované plány, ve kterých kromě tohoto relokačního mechanismu zohlední i dobrovolný mechanismus schválený 14. 9. 2015 (viz výše). Pokud by Itálie či Řecko tyto povinnosti nesplnily, může Komise realizaci relokací až na 3 měsíce pozastavit (s možností prodloužení).

Co se týče otázky, jak relokované osoby udržet na území přijímajícího členského státu, schválené rozhodnutí Rady obsahuje pouze ustanovení o tom, že jestliže osoby požívající mezinárodní ochrany (případně žadatelé o její poskytnutí) vstoupí na území jiného členského státu, aniž budou splňovat podmínky pro vstup či pobyt, a budou zachyceny, budou povinny se okamžitě vrátit a členský stát relokace bude povinen je přijmout zpět.

Schválený text je v této podobě pro členské státy závazný. K realizaci uvedeného mechanismu by mělo být přistoupeno v nejbližších dnech či týdnech, jakmile budou připraveny podmínky pro praktickou aplikaci všech uvedených opatření. Do konce listopadu by měly být za tímto účelem v Řecku a Itálii zřízeny výše zmíněné hotspots. Itálie a Řecko již také předložily plány dle požadavků Komise. Řada otázek ohledně praktického uplatňování tohoto mechanismu však nadále zůstává nevyjasněna.

Další Rada JHA k tématu migrace se uskuteční 8. a 9. 10. 2015. Hlavním tématem bude především návratová politika EU a vymezení bezpečných zemí původu a tranzitu.

EVROPSKÁ RADA

Následující den po Radě EU, tj. 23. 9. 2015, se sešla také neformální Evropská rada, kterou nechal na žádost některých členských států svolat její předseda Donald Tusk. Původně se předpokládalo, že hlavním tématem tohoto setkání budou opět kvóty a že se na úrovni hlav států a předsedů vlád ohledně předmětného návrhu podaří nalézt kompromisní řešení, na kterém by se shodly všechny členské státy. Vzhledem k tomu, že o přijetí tohoto návrhu bylo (záměrně) rozhodnuto již na Radě EU na úrovni ministrů vnitra, přenesla se debata výhradně na hledání řešení migrační krize a přijetí bezprostředních opatření, která by mohla v tuto chvíli krizovou situaci zastavit či zmírnit.¹⁸

¹⁶ Prodloužení bude záviset na dohodě mezi Itálií či Řeckem na jedné straně a přijímajícím členským státem na straně druhé.

¹⁷ Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích: <http://frontex.europa.eu/>.

¹⁸ Hlasování o kvótách na Radě – JHA bylo údajně iniciováno právě proto, aby se debata na Evropské radě nestáčela pouze k tomuto tématu, ale aby se představitelé členských států zabývali podstatnějšími otázkami, které je třeba v tuto chvíli řešit.

Výsledkem několikahodinového jednání bylo přijetí společného prohlášení, v němž Evropská rada vymezila nejnaléhavější priority, k jejichž bezprostřednímu naplňování by měly orgány EU a členské státy směřovat, do jejího řádného zasedání ve dnech 15. a 16. 10. 2015, kde bude jejich úsilí vyhodnoceno a stanoven další postup. Jedná se o následující opatření:

- Poskytnout další prostředky ve výši nejméně 1 miliardy EUR na podporu činnosti UNHCR, Světového potravinového programu a dalších agentur zajišťujících pomoc uprchlíkům;
- Navýšit prostředky regionálního svěřeneckého fondu EU (fond Madad) na pomoc zemím v sousedství Sýrie (zejména pak Libanonu, Jordánsku a Turecku);
- Posílit dialog s Tureckem za účelem zintenzivnění spolupráce při zastavování a řízení migračních toků (k tomuto účelu využít cestu tureckého prezidenta do EU dne 5. 10. 2015);
- Poskytnout pomoc zemím západního Balkánu se zvládnutím přílivu uprchlíků – za tímto účelem věnovat pečlivou pozornost konferenci o západobalkánské trase, která se uskuteční 8. 10. 2015;
- Navýšit financování Nouzového svěřeneckého fondu pro stabilitu a řešení hlavních příčin nelegální migrace a vysídlených osob v Africe prostřednictvím dalších příspěvků členských států; tomuto tématu by se měla věnovat také konference v maltské Vallettě ve dnech 11. a 12. 11. 2015 – usilovat o to, aby toto setkání přispělo k dosažení maximálního pokroku;
- Urychleně řešit dramatickou situaci na vnějších hranicích; za tímto účelem posílit kontroly a navýšit zdroje pro agenturu Frontex, EASO a Europol; členské státy poskytnou personál a odpovídající materiální vybavení;
- Nejpozději do konce listopadu 2015 zřídit v Itálii a Řecku speciální místa pro identifikaci, registraci a snímání otisků prstů migrantů (tzv. hotspoty), na jejichž fungování se budou společně podílet orgány EU i jednotlivé členské státy;
- Posílit financování nouzového Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) a Fondu pro vnitřní bezpečnost – Hranice.

V návaznosti na výše uvedená opatření Evropská rada všechny členské státy opakovaně vyzvala k důslednému dodržování pravidel dublinského systému, resp. k jejich úplnému provedení do vnitrostátních právních řádů (viz např. Řecko).

Pokud jde o řešení hlavních příčin migrační krize, Evropská rada dále apelovala na nutnost obnovení mezinárodního úsilí o ukončení války v Sýrii a na vytvoření vlády národní jednoty v Libyi (pod vedením OSN).

Co se týče pozice České republiky k výše uvedeným otázkám, předseda vlády postupoval v souladu se společným prohlášením zemí V4, na němž se představitelé těchto zemí dohodli ještě před zahájením jednání Evropské rady.¹⁹ V zásadě lze však shrnout, že ze strany České republiky byla vyjádřena plná podpora všem výše popsaným opatřením.

KOMISE

Dne 23. 9. 2015 vydala Komise sdělení Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě EU²⁰, ve kterém hodnotí provádění krátkodobých opatření k řešení aktuálně probíhající migrační krize navržených v rámci *Evropského programu pro migraci* z května 2015 (viz výše). Pozornost je věnována například mechanismu relokací a přesídlování, zahájení námořní

¹⁹ Jeho znění v anglickém jazyce k dispozici [ZDE](#).

²⁰ Communication to the European Parliament, the European Council and the Council Managing the refugee crisis: immediate operational, budgetary and legal measures under the European Agenda on Migration (KOM(2015) 490 v konečném znění). V anglickém jazyce k dispozici [ZDE](#).

operace EUNAVFOR MED, posílení operací Triton a Poseidon, pomoci v Sýrii a sousedních zemích, zřízení krizových fondů na pomoc Africe a dalším opatřením, v rámci nichž Komise shrnuje, nakolik byla doposud realizována a s jakým efektem. V návaznosti na to pak uvádí výčet **priorit v této oblasti na následujících 6 měsících** zahrnující operativní opatření, rozpočtová opatření, ale i opatření k zajištění řádné implementace platných pravidel na úrovni členských států. Závěrečná část sdělení pojednává o dlouhodobějších systémových krocích, které je podle Komise třeba do budoucna učinit, aby se předešlo opakování stávající situace; mezi nimi například o nutnosti reformy dublinského systému, revizi strategie pro boj proti obchodování s lidmi, vytvoření evropské pobřežní stráže či revizi modré karty. Součástí tohoto dokumentu je i sedm příloh, jenž podrobněji rozvádí některé části sdělení.²¹

VNĚJŠÍ ROZMĚR

Politický a bezpečnostní výbor (PSC)²² schválil dne 28. září spuštění druhé fáze mise Společné obranné a bezpečnostní politiky EU (SBOP) EUNAVFOR Med k 7. říjnu.²³ V první fázi probíhal sběr dat a analýza informací. Vlastnímu spuštění druhé fáze předcházely dva stěžejní momenty:

- O spuštění druhé fáze jednali na začátku měsíce září ministři obrany²⁴ a ministři zahraničních věcí členských států EU.²⁵ Spuštění druhé fáze byla na obou jednáních navrhnut vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federica Mogheriniová.
- Dne 14. září posuzovala Rada EU pro zahraniční věci (FAC) podmínky pro spuštění druhé fáze. Rada přijala kladné stanovisko ke splnění podmínek první fáze, a umožnila tedy přesun k druhé fázi.²⁶

Ve druhé fázi mise budou umožněny operace na širém moři s cílem zastavovat, kontrolovat a zadržovat lodě, u nichž existuje podezření, že slouží k převaděčství a nelegálnímu převozu lidí přes Středozemní moře.

PSC také schválil změnu názvu mise na Operace Sofie.

V druhé polovině září proběhla konference o misi, především o příspěvku jednotlivých členských států EU.²⁷

Nadále zůstává problematický přechod do třetí fáze, ke které je potřeba buď souhlas libyjské vlády, nebo autorizace Radou bezpečnosti OSN. Ve třetí fázi by mělo být vojenským plavidlům mise umožněno hlídkovat v libyjských výsostných vodách a potápět lodě, které slouží k převaděčství a nelegálnímu převozu lidí. Libyjská mezinárodně uznaná vláda se sídlem v Tobruku i nadále odmítá povolit EU nasazení prostředků ve svých výsostných vodách. V Radě bezpečnosti OSN vystupuje proti autorizaci nasazení vojenských plavidel

²¹ Odkazy na text těchto příloh v anglickém jazyce a stručné shrnutí obsahu uvedeného dokumentu k dispozici [ZDE](#).

²² Poradní orgán Rady pro oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky (čl. 33 SEU).

²³ Rada EU: EUNAVFOR Med: EU agrees to start the active phase of the operation against human smugglers and to rename it "Operation Sophia", 28. 9. 2015, [ZDE](#).

²⁴ ESVČ: Remarks by High Representative/Vice-President Federica Mogherini upon arrival at the Informal Defence Ministers meeting in Luxembourg, 3 September 2015, 3. 9. 2015, [ZDE](#).

²⁵ ESVČ: Remarks by High Representative/Vice-President Federica Mogherini following the informal meeting of the EU Foreign Ministers, Gymnich, 5. 9. 2015, [ZDE](#).

²⁶ Rada EU: EUNAVFOR Med: Council adopts a positive assessment on the conditions to move to the first step of phase 2 on the high seas, 14. 9. 2015, [ZDE](#).

²⁷ ESVČ: EUNAVFOR MED: Positive outcomes from phase 2 Force Generation Conference, 16. 9. 2015, [ZDE](#).

Přehled aktualit v oblasti migrace za období od 16. 9. do 30. 9. 2015

v libyjských výsostných vodách Rusko, které nechce umožnit, aby mise disponovala oprávněním k „použití všech nezbytných prostředků“.²⁸

²⁸ Tardy, Thierry. Operation Sophia: Tackling the refugee crisis with military means, Iss.europa.eu, September 2015, [ZDE](#).